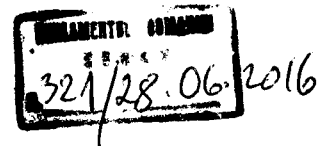

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1155
16062016

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă intitulată Lege privind Programul de solidaritate socială în favoarea pensionarilor cu venituri reduse*, inițiată de domnii senatori independenți Mihai Alfred Laurențiu și Ioan Ghișe (**Bp.138/2016**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare instituirea unei taxe de solidaritate socială, în cuantum de 1% din profitul anual al operatorilor economici, persoane juridice plătitoare de impozit pe profit, a căror cifră de afaceri anuală este mai mare de 4.400.000,00 lei.

Potrivit inițiatorilor, această taxă va constitui o nouă sursă pentru bugetul asigurărilor sociale de stat, iar din fondurile colectate vor fi mărite, proporțional, toate pensiile al căror cuantum este inferior salariului minim pe economie.

II. Observații

1. În conformitate cu prevederile art. 2 din *Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare*,

sistemul public de pensii se organizează și funcționează pe baza mai multor principii, printre care *principiul contributivității*, conform căruia „*fondurile de asigurări sociale se constituie pe baza contribuțiilor datorate de persoanele fizice și juridice participante la sistemul public de pensii, drepturile de asigurări sociale cuvenindu-se în temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite*”.

Pensia se calculează pe baza veniturilor la care au fost plătite contribuțiile la asigurările sociale de stat, conform legii.

Potrivit prevederilor *Legii nr. 263/2010*, cuantumul pensiei, indiferent de tipul acesteia, se determină prin înmulțirea punctajului mediu anual realizat (specific fiecărui asigurat) cu valoarea unui punct de pensie (care este aceeași pentru toți).

Protejarea puterii de cumpărare a veniturilor din pensii se realizează prin majorarea valorii punctului de pensie.

Majorarea pensiei se determină unitar, pentru toți beneficiarii sistemului public de pensii, prin majorarea valorii punctului de pensie, în condițiile legii.

Potrivit prevederilor art. 102 alin. (2) din *Legea nr. 263/2010*, „*Valoarea punctului de pensie se majorează anual cu 100% din rata medie anuală a inflației, la care se adaugă 50% din creșterea reală a câștigului salarial mediu brut realizat*”.

Începând cu anul 2013, indicatorii utilizați la stabilirea valorii punctului de pensie pentru anul următor sunt cei definitivii, cunoscuți în anul curent pentru anul calendaristic anterior, comunicați de Institutul Național de Statistică.

În situația în care unul dintre indicatori are valoare negativă, la stabilirea valorii punctului de pensie se utilizează indicatorul cu valoare pozitivă, iar în cazul în care indicatorii au valori negative, se păstrează ultima valoare a punctului de pensie.

În conformitate cu dispozițiile art. 14 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare*, prin derogare de la prevederile art. 102 alin. (2) din *Legea nr. 263/2010*, „*în anul 2016 valoarea punctului de pensie se majorează cu 5% și este de 871,7 lei*”.

Totodată, menționăm că, potrivit dispozițiilor art. 2 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2009 privind instituirea indemnizației sociale pentru pensionari, cu modificările și completările ulterioare*, „*Beneficiară de indemnizația socială pentru pensionari, pensionarii sistemului public de pensii și pensionarii sistemului militar de pensii cu domiciliul în România, indiferent de data înscrierii la pensie, dacă nivelul cuantumului pensiei, cuvenit sau aflat în plată, se situează sub nivelul indemnizației sociale pentru pensionari*”

În prezent, nivelul indemnizației sociale pentru pensionari este de 400 lei. Această „*indemnizație socială pentru pensionari*” nu reprezintă o pensie

propriu-zisă în accepțiunea pensiilor acordate prin sistemul public, ci a fost concepută mai degrabă ca o formă de protecție socială în scopul asigurării unui venit minim de subzistență pentru persoanele cele mai vulnerabile, indiferent de contribuțiile plătite.

Indemnizația socială pentru pensionari se determină ca diferență între suma stabilită de lege (400 lei) și nivelul cuantumului pensiei cuvenit sau aflat în plată. Diferența rezultată se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

Precizăm că potrivit prevederilor art. 20 din *Legea nr. 263/2010*, „*bugetul asigurărilor sociale de stat cuprinde veniturile și cheltuielile sistemului public de pensii*”, iar art. 21 stabilește că „*Veniturile bugetului asigurărilor sociale de stat provin din:*

a) *contribuții de asigurări sociale, dobânzi și penalități de întârziere, precum și din alte venituri, potrivit legii;*

b) *sume alocate de la bugetul de stat pentru echilibrarea bugetului asigurărilor sociale de stat, care se aprobă prin legile bugetare anuale*”.

Cheltuielile bugetului asigurărilor sociale de stat acoperă contravaloarea prestațiilor de asigurări sociale din sistemul public de pensii, cheltuielile privind organizarea și funcționarea sistemului public de pensii, finanțarea unor investiții proprii, alte cheltuieli prevăzute de lege.

Prin urmare, considerăm că aplicarea prevederilor inițiativei legislative în forma prezentată ar crea o discriminare între categoriile de pensionari ale căror pensii se diferențiază prin raportarea la salariul minim pe economie, fără a fi luat în considerare *principiul contributivității*.

2. Potrivit *principiului universalității* prevăzut la art. 8 alin. (2) din *Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, „*Veniturile bugetare nu pot fi afectate direct unei cheltuieli bugetare anume, cu excepția donațiilor și sponsorizărilor, care au stabilite destinații distincte*”.

Având în vedere că baza de calcul a taxei de solidaritate o constituie profitul anual al persoanelor juridice, considerăm că instituirea acesteia va conduce la o diminuare a veniturilor încasate la bugetul statului din impozitul pe profit, deoarece, potrivit prevederilor alin. (1) al art. 25 din *Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, cheltuielile efectuate în baza unor acte normative reprezintă cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil.

În textul propunerii legislative nu se menționează termenul de plată al taxei de solidaritate, fiind necesare, totodată, și unele clarificări legate de baza de calcul a taxei de solidaritate, respectiv dacă profitul anual este cel contabil înregistrat la sfârșitul anului, înainte de calculul impozitului pe profit aferent trimestrului IV. Aceste precizări sunt necesare, deoarece persoanele juridice

plătitoare de impozit pe profit care aplică sistemul de plată trimestrial au înregistrat în evidența contabilă impozitul pe profit aferent trimestrelor anterioare.

De asemenea, era necesar ca, în situația în care în categoria „operatorilor economici” se includ și bănci și/sau alte categorii de entități care nu raportează indicatorul „cifră de afaceri”, să se precizeze expres indicatorul care constituie baza aplicării respectivei taxe de solidaritate.

Totodată, precizăm că introducerea în cursul anului a taxei de solidaritate socială „de 1% din profitul anual al fiecărui operator economic” va crea dificultăți privind modalitatea de calcul a taxei, respectiv:

- taxa se va aplica asupra profitului realizat după data intrării în vigoare a propunerii prezentate în inițiativa legislativă;
- taxa se va aplica asupra profitului realizat cumulativ de la începutul anului.

Potrivit regulilor de administrare reglementate prin *Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare*, stabilirea impozitelor/taxelor/contribuțiilor sociale se face prin declarație fiscală sau prin decizia de impunere, însă acest aspect trebuie reglementat de actul normativ care instituie respectiva creanță.

Semnalăm faptul că pentru claritatea și previzibilitatea normelor ar fi trebuit să se precizeze ce se are în vedere prin „persoane juridice plătitoare de impozit pe profit” și cum anume vor fi utilizate sumele obținute „pentru creșterea tuturor pensiilor mai mici decât salariul minim pe economie”, astfel încât textele să fie interpretate și aplicate în mod clar.

3. Era necesar ca inițiatorii propunerii legislative să aibă în vedere prevederile *Ordinului ministrului delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii, mediul de afaceri și turism nr.698/2014 pentru aprobarea Metodologiei de elaborare și aplicare a Testului IMM* referitor la obligația de realizare a testului IMM, potrivit căreia Testul IMM se efectuează de către inițiatorul actului normativ, înainte de demararea procesului de avizare a acestuia, și constă în efectuarea unui sondaj cu privire la potențialele efecte generate în activitatea întreprinderilor mici și mijlocii de introducerea noilor reglementări.

Apreciem că această propunere legislativă nu vine în sprijinul mediului de afaceri din România dat fiind că îi obligă pe operatorii economici să plătească mai multe impozite și încalcă în același timp *principiul Small Business Act*, „Gândeți mai întâi la scară mică”.

Trebuie menționat faptul că, în condițiile în care Uniunea Europeană dorește o simplificare a fiscalității și a barierelor administrative aplicate în țările membre, România s-a angajat ca până în anul 2020 să reducă fiscalitatea și barierele administrative.

Referitor la susținerea faptului că inițiativa legislativă nu va afecta veniturile întreprinderilor mici și mijlocii, precizăm că, potrivit art. 3 alin. (1) din *Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare*, „Întreprinderile mici și mijlocii sunt definite ca fiind acele întreprinderi care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) au un număr mediu anual de salariați mai mic de 250;

b) realizează o cifră de afaceri anuală netă de până la 50 milioane euro, echivalent în lei, sau dețin active totale care nu depășesc echivalentul în lei a 43 milioane euro, conform ultimei situații financiare aprobate. Prin active totale se înțelege active imobilizate plus active circulante plus cheltuieli în avans;”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Dacian Julien CIOLOȘ

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului